

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ

“ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ”

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτῆτης

P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΕΧΘΡΟΠΡΑΞΙΩΝ

Καὶ ἤδη τὸ τηλεβόλον κροτεῖ εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν τὴν Τσατάλτσαν τὴν Καλλίπολιν τὴν Σκόδραν καὶ παντοῦ ὅπου τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα ἐνεργοῦν στρατιωτικὰ χειρῆσεις, τὴν δὲ εἰρήνην ἀπειλοῦσιν οἱ σύμμαχοι νὰ ἐπιβάλωσιν εἰς τὴν Τουρκίαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, διότι ἡ Τουρκία μόνον εἰς τὴν διὰ τοῦ τηλεβόλου συζήτησιν εἶναι ἀνικανὸς εἰς παρελκύνσεις.

Μόνον ἡ ἐπανάληψις τῶν ἐχθροπραξιῶν, λέγουσιν ὅτι εἶπεν ὁ Ἕλληνας πρωθυπουργὸς, ὁ κάλλιον παντὸς ἄλλου εἰδὸς τὴν Τουρκικὴν κακοπιστίαν, θὰ φέρῃ ἡμᾶς ἐγγύτερον πρὸς τὴν εἰρήνην, καὶ φαίνεται ὅτι δὲν ἐπλανᾶτο τὸ παράπαν, ὡς δὲν ἐπλανᾶτο καὶ ὅτε ὑπεδείκνυε τοῖς συμμάχοις τὸ λάθος τῆς ἀνακωχῆς, διότι πολλὰ εἰσὶ τὰ διδόμενα, ὅτι ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις ἤρξατο ζητοῦσα πρόφασιν τελείας ὑποχωρήσεως εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν συμμάχων, ἅμα ὡς ἐπέισθη, ὅτι οὔτε ἐπὶ τοῦ Βουλγαρο-ρουμανικοῦ ἐπεισοδίου δύναται νὰ βασισθῇ, οὔτε ἐπὶ διαφωνίαν τινὰ τῶν δυνάμεων νὰ ἐλπίσῃ, ἀλλ’ οὔτε καὶ τ’ ἀπαιτούμενα πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων τῆς χρήματα νὰ εὔρη, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τὰ θρολυόμενα διαφωνίας ἐν τῷ στρατεύματι, δι’ ὧν, ὡς λέγεται, κατελύθη τέλεον ἡ στρατιωτικὴ συνοχὴ καὶ ἡ ἀπόλυτος πειθαρχία ἣτις ἀπαιτεῖται εἰς τὸ εὐρισκόμενον ἀπέναντι ἐχθροῦ στρατεύμα.

“Ὅπωςδήποτε ἡμεῖς κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐχθροπραξιῶν ὀφείλομεν νὰ ὑπολογίζωμεν τὸν ἐχθρὸν κατὰ πάντα ἔτοιμον καὶ ἀξιόμαχον καὶ συνεπῶς νὰ ἐνεργῶμεν, διότι ὡς λέγει καὶ ὁ Ξενοφῶν «Τὸ μὲν γὰρ θάρσος ἀμέλειάν τε καὶ ραθυμίαν καὶ ἀπειθείαν ἐμβάλλει ὁ δὲ φόβος προσεκτικωτέρους τε καὶ εὐπειθεστέρους καὶ εὐτακτοτέρους ποιεῖ.»

“Ὅταν δὲν ὑποτιμῶμεν τὸν ἐχθρὸν καὶ εἴμεθα προσεκτικοί, αἰείποτε θὰ εὐρισκώμεθα εἰς θέσιν ν’ ἀντιμετωπίζωμεν ἐπιτυχῶς τὰ πάντα καὶ αὐτὰ τὰ μᾶλλον ἀπρόοπτα. Δὲν ἔχουσι βεβαίως ἀνάγκην οἱ ἰθύνοντες τῶν ἡμετέρων συμβουλῶν, μέχρι σήμερον δ’ ἀπεδείχθη, ὅτι σύμπασα ἡ πολεμικὴ δύναμις τοῦ ἔθνους εὐρέθη πάντοτε εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς τῆς καὶ ἐκράτησεν ὑψηλὰ τὴν ση-

μαίαν τῆς ἐθνικῆς μας τιμῆς. “Ὅσα δὲ γράφομεν τὰ γράφομεν διὰ τὸν πολὺν λαόν, ἵνα ὀδηγήσωμεν αὐτὸν ἀπὸ ποίας ἀφειρησίας ὀφείλει ν’ ἀντιμετωπίσῃ τὰ πράγματα, ἵνα μὴ δυσφορῇ ἢ ἀδυνμῇ διὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἴσως, κατὰ τὴν κρίσιν του καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ἀφ’ ἧς συνείδησε ν’ ἀντιμετωπίσῃ τὰ πράγματα, ἤθελε κρίνῃ ὑπερβολικὰ ἢ παρέλκοντα.

“Ὅταν ἐν ἔθνος ἀγωνίζεται τὸν ἀγῶνα ὃν ἡ Ἑλλὰς ἀγωνίζεται σήμερον, οὐδὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ὑπερβολικόν, οὐδὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ παρέλκον. Τὰ πάντα πρέπει νὰ εὐρίσκωνται εἰς τὴν θέσιν τῶν ὡς καὶ κατ’ αὐτὴν τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου, οὐδενὸς ἀπολύτως ἀφιεμένου εἰς τὴν τύχην.

Εὐτυχῶς τὸ ἔθνος δὲν δείκνυται ἀποκαμὸν εἰς θυσίας, ἀλλὰ, μετ’ ἐνθουσιασμοῦ ἀκολουθοῦν τὴν κυβέρνησιν του, εἶναι ἔτοιμον εἰς πάσαν θυσίαν, χάριν τῆς ἐθνικῆς του τιμῆς χάριν τῶν ἐθνικῶν του ἰδεωδῶν.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

“Ἴνα δώσωμεν μικρὰν ἰδέαν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Βῆματος» περὶ τοῦ πῶς ἀντιλαμβάνονται ἐν Εὐρώπῃ τὴν διεθνήν κατάστασιν μεταφερόμεν ἄρθρον τοῦ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Ἑσπερινοῦ Ταχυδρόμου τοῦ Μιλάνου».

«Εἰς τὸ Λονδίνον λοιπὸν προσβλέπουσι μετ’ ἀνησυχίας καὶ ἀπαισιοδόξως τὰ ἀποτελέσματα τῆς πρεσβευτικῆς συνδιασκέψεως. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ κατάστασις δὲν διελυκάνθη ἐπαρκῶς, ἡμεῖς δὲ κατεδείξαμεν σαφῶς, ὅτι ἡ κυρίως αἰτία εἶναι ἡ στάσις τῆς Αὐστρουγγαρίας. Ἡ Αὐστρία εἶναι σήμερον, ὡς ἦτο χθὲς καὶ ἀφ’ ἧς ἤρξαντο αἱ Βαλκανικαὶ συγκρούσεις ἡ κυρίως αἰτία τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀνησυχίας. Ἡμεῖς τὸ εἴπομεν πολλάκις ἀκριτὰ καθαρά καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνομεν ἐκ νέου.

Οἱ διπλωματικοὶ κύκλοι διατείνονται ὅτι δὲν γνωρίζουσι ἐπακριδῶς τι ἐπὶ τέλους ζητεῖ ἡ Αὐστρουγγρικὴ μοναρχία, ἴσως δὲ τοῦτο δὲν τὸ γνωρίζουσι καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Βιέννῃ. Τὸ προφανὲς ἐν τούτοις εἶναι ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν δημιουργίαν Βαλκανικοῦ καθεστώτος μονίμου, ἀλλ’ ἐπιδιώκει τὴν δημιουργίαν καθεστώτος παρέχοντος αὐτῇ ἀφορμὴν ἢ πρόφασιν ἐν τῷ μέλλοντι νὰ ἐπεμβαίῃ καὶ νὰ ἔχῃ τὴν κρατοῦσαν εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἀνατολῆς.

Ἐνεκεν τούτου τὸ κατ’ ἀρχὰς προσε-

πάθησε νὰ ματαιώσῃ τὴν ὑπὸ τῶν Σέρβων καὶ Μαυροβουνίων κατάληψιν τοῦ Σαντζακίου τοῦ Νόβι-παζάρ’ ἀκολούθως τηρεῖ ἐχθρικὴν στάσιν κατὰ τῆς Σερβίας, φανταζομένη ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐξεγείρῃ διαφωνίας μεταξὺ Σερβίας καὶ Μαυροβουνίου. Ἐπὶ ταῖς ἐνδεχομέναις ταύταις διαφωνίαις, καὶ τῇ ἐλπίδι τῆς πρὸς αὐτὴν παραχωρήσεως τοῦ Λόβσεν, δείκνυται εὖνος πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς πρὸς τὸ Μαυροβούνιον προσαρτήσεως τῆς Σκόδρας καὶ πάσης τῆς πρὸς βορρᾶν τοῦ Λευκοῦ Δρίνου ἐκτάσεως μέχρι τῆς θαλάσσης. Ὅταν ὅμως τὰ πράγματα διέψευσαν τὰς τοιαύτας ἐλπίδας τῆς μεταβάλλει ἀποτόμως τακτικὴν καὶ ἀρνείται ξηρῶς τὴν ἐπὶ Ἀλβανικῶν χωρῶν ἔκτασιν τοῦ Μαυροβουνίου, ἀκόμη δὲ καὶ σήμερον μετέρχεται πᾶν μέσον πρὸς ἐπέκτασιν τῶν Ἀλβανικῶν ὀρίων πρὸς βορρᾶν καὶ Ἀνατολὰς, ἵνα περιορίσῃ ὡς οἶον τε πλεῖστον τὰ ὑπὸ τῆς Σερβίας ἀξιούμενα ὄρια.

Νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ Αὐστρουγγρικὴ μοναρχία μετεβλήθη αἰφνης εἰς ὑπέριμαχον τοῦ δόγματος τῶν ἐθνικοτήτων; Θὰ ἦτο ἀληθῶς ἀστεῖον. Τὰ πράγματα τουναντίον κατεδεικνύουσιν ὅτι ὀπλιζέται δι’ ὄλων τῶν ἐπιχειρημάτων δικαίων ἢ ἀδίκων ἐπικαίρων ἢ ἀκαίρων, ἔστω καὶ ἀντιφασκόντων, πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ἰδίων αὐτῆς βλέψεων.

Καὶ αἱ βλέψεις τῆς εἰσὶν, ὡς προείπομεν, νὰ ἐπιτύχῃ, ὅπως τὸ δημιουργηθῆσόμενον καθεστῶς, δυσάρεστον πρὸς τοὺς λαοὺς, πειθαναγκάσῃ εἰ δυνατόν τὴν Σερβίαν καὶ τὸ Μαυροβούνιον νὰ καταστῶσιν ὑποχείρια αὐτοῖς, ἐμπιστευόμενα τὰς τύχας τῶν εἰς τὸ κράτος καὶ τὴν προστατίδα ἰσχύον τῆς.

Ἐνῶ γράφομεν τὰς γραμμὰς ταύτας εἰς τὸ Λονδίνον γνωρίζουσι μετὰ βεβαιότητος ὅτι ἡ Αὐστρουγγαρία ἐννοεῖ ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ μὴ περιέλθῃ ἡ Σκόδρα εἰς τὸ Μαυροβούνιον, ἵνα τῷ δημιουργήσῃ μίαν κατάστασιν ἀνυπόφορον. Ἡ Ρωσσία ἐξ ἄλλου ἐπιμένει, ἵνα τὸ Μαυροβούνιον λάβῃ τὴν ἀξιουμένην ἱκανοποίησιν καὶ ἡ διαφορά ὡς ἐκ τούτου καθίσταται Εὐρωπαϊκὸν ζήτημα.

Καὶ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο μόνον. Ἡ στάσις τῆς Ρουμανίας εἶναι ἐτέρα ἀπειλητικὴ εἰδοποίησις. Ἡ Ρουμανία θεωρεῖται ὡς προφυλακὴ πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ τῆς Αὐστρίας εἰς τὴν Ἀνατολήν, ὡς ἐκ τούτου δ’ ἡ ἐξήγησις τῆς σημερινῆς διαγωγῆς τῆς Ρουμανίας δέον νὰ ζητηθῇ ἐν Βιέννῃ. Εἴπομεν καὶ ἄλλοτε, ὅτι ἡ νῦν πολιτικὴ τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ κυβερνήσεως εἶναι ἡ ἥμισυ ἀνταποκρινομένη πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ Ρουμανικοῦ λαοῦ, σήμερον ὅμως οὐχὶ περὶ τούτου ὁ λόγος, ὁ λόγος στρέφεται περὶ τὰ γεγονότα, γεγονὸς δ’ ἐστὶν ὅτι ἡ στάσις τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ κυβερνήσεως

μέρη της ακολουθίας. Ο εν χορῷ φαλμός ούτος δ' θίγων πολλῶν έντονώτερον ἢ αἱ ἔρρινοι ψαλμωδίαί της δῆθεν Βυζαντινῆς μουσικῆς τὰς λεπτοτέρας ἵνας της καρδίας, αἶρει τὰς καρδίας ἀληθῶς πρὸς τὰ ἄνω μέχρι τῶν ποδῶν τοῦ Θρόνου τοῦ Πλάστου, εὐχῆς δ' ἔργον ἤθελεν εἶσθαι ἂν ἡ Βυζαντινὴ αὐτῆ τετραφώνια εἰσήγετο εἰς ἅπαντας τοὺς Ναοὺς της πόλεως μας ζωπυρούσα, μετὰ της ἐκ παραλλήλου διδασκαλίας, έντονώτερον τὸ ὁσημέραι μενούμενον ἐν ταῖς πολυανθρώποις πόλεσι θρησκευτικὸν αἶσθημα. Ἐπὶ τούτοις εἶνε ἀξιοὶ θερμῶν συγχαρητηρίων οἱ ὡς ἄνω καλλιτέχνηι ἱεροψάλται.

Χθὲς διετάχθησαν ν' ἀναχωρήσωσιν οἱ ἐν τῷ ένταῦθα Δημοτικῷ Θεάτρῳ στρατωνιζόμενοι 100 περίπου ναῦται τοῦ πληρώματος της πολυπαθοῦς «Μακεδονίας». Τῶς ἀπερχομένους προσεφώνησεν ὁ Σεβαστὸς Ἱεράρχης μας μεταβάς ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ μέρος τοῦ στρατωνισμοῦ των, οὔτοι δ' ένθουσιῶντες ἐζητωκραύγασαν ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Βασιλέως.

Πολλοὺς ἐκάστοτε ἀκούομεν τοὺς ἐπαίνους ὑπὲρ τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ της ένταῦθα πρώτης Δημοτικῆς Σχολῆς τῶν Θηλέων, ἐν ᾧ ὑπηρετεῖ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ἡ δεσποινὶς Εὐγενία Φιοράκη, ἡ εὐπαίδευτος καὶ ἐνάρετος διδάσκαλος.

Χάριν ἀναρρώσεως ἀφίκετο ἐξ Ἡπείρου ὁ συμπολίτης μας κ. Γεώργιος Μ. Ἀσημομύτης οὔτινος ἐφεῖσθησαν μὲν αἱ σφαῖραι καὶ αἱ ὀδίδες τοῦ ἐχθροῦ, οὐχὶ ὁμως καὶ αἱ ἐκ τῶν κακουχιῶν νόσοι, ἐξ ὧν καταβλήθεις ἀπεστάλη ὑπὸ της ὑγειονομικῆς τοῦ στρατοῦ ὑπηρεσίας πρὸς ἀνάρρωσιν ένταῦθα.

Θλιβερόν ἀνεκοινώθη ἐν Τεσμεῖ ἀγγελμα πρὸς τὸν ἀξιόλογον παρ' ἡμῖν Γυμνασιάρχην κ. Ι. Φαλτάκη, ὁ θάνατος τοῦ πολυσεβάστου αὐτοῦ πατρὸς **Νικολάου Φαλτάκη**. Εἰς τὸν οὔτω σκληρῶς δοκιμαζόμενον υἱὸν τὸ «Βῆμα» διαδιδάξει τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήριά του.

Ἀπεβίωσε πλήρης ἡμερῶν ἐν Μυκόνῳ σεβαστὴ δέσποινα, ἐκ τῶν τὰ πρώτα φερουσῶν ἐν Μυκόνῳ, ἡ **Εὐφροσύνη Ἀθ. Μπάμπανη** μάμμη τοῦ ἀξιολόγου της Μυκόνου Δημάρχου κ. Ι. Πισσαλιάδη.

Ἐχομεν ἀνὰ χεῖρας τὸ ὄγδοον καὶ έννατον τεῦχος τῶν μηνῶν Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου, τοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου της Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκδιδόμενου πολυτίμου Γεωργίου Δελτίου, ὅπερ διὰ τῶν ὠφελιμοτάτων αὐτοῦ δημοσιευμάτων μεγίστης καθίσταται ὁσημέραι ὠφελείας προξενον διότι γενικεύονται εἰς τὸν γεωργικὸν μας ἐν γένει κόσμον ἐπιστημονικαὶ γνώσεις καὶ πρακτικαὶ μέθοδοι δι' ὧν ἀσφαλῶς θὰ προαχθῶσι βαλμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον παρ' ἡμῖν ἡ γεωργία καὶ ἡ κτηνοτροφία οἱ δὺ μάλιστα οὔτοι παράγοντες τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου οἰασθήποτε χώρως.

Ἐν τοῖς τεύχεσι τούτοις καταδείκνυται ἡ ἐν γένει σοβαρὰ ἐργασία ἣν διὰ τῶν νομογεωπῶνων καὶ τοῦ λοιποῦ ὑπ' αὐτοὺς προσωπικοῦ ὡς καὶ διὰ τῶν γεωργικῶν σταθμῶν ἐπιτελεῖ τὸ Ὑπουργεῖον της Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅπερ ἐν οὐ ἀφροσύνη χρόνῳ θ' ἀποδώτη τοὺς ἀγλαωτέρους καρπούς.

Ἀκουσίως πρελείφθη εἰς τὸ φύλλον τοῦ «Βῆματος» της 5ης Ἰανουαρίου τὸ ὄνομα τοῦ κ. Γ. Κελεπούρη, τοῦ ποιήσαντος τὸ πρὸς τὸν Πέτρον Σαλταμπάσην ὄραϊον ἐλεγείον.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Εἰς τὸ στραταρχεῖον της Ἡπείρου ἤρξατο, λέγουσιν, μορφουμένη γνώμη, ὅτι δὲν θ' ἀπαιτηθῆ πολλὸς χρόνος διὰ τὴν ἄλωσιν τῶν προασπιζόντων τὰ Ἰωάννινα φρουρίων.

Ἐκ Βιέννης τουναντίον τηλεγραφεῖται ὅτι της μὲν Ἀδριανουπόλεως ἡ ἄλωσις εἶναι ζήτημα ἡμερῶν, ἐνῶ τὰ Ἰωάννινα θὰ παρουσιάσουν πολλὰς δυσχερείας, ὡς ὑπάρχοντος μόνον ἐνὸς σημείου ἐπιθέσεως.

Εἰς τὸ ζήτημα τῶν νήσων καὶ τὴν ὀροθεσίαν της Ἀλβανίας ἡ Ἑλλάς ἀλαντῶ μεγίστας δυσκολίας ἐκ της Ἰταλίας, ἣτις έννοεῖ νὰ ἐπιδείξῃ τὸ ὡς μεγάλης δυνάμεως ἀνάστημά της κατὰ της ἀσθενοῦς Ἑλλάδος.

Εἰς τὴν Αὐστρίαν, λέγουσιν, ὅτι προῦξενησε δυσάρεστον ἐντύπωσιν ἡ φήμη περὶ συνεννοήσεως μετὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Σερβίαν.

Ἡ εἰδησις δὲ φαίνεται νὰ ἔχηται ὀποστάσεως, διότι καὶ ἠρωτήθη ὁ Ἕλλην πρω-

θυπουργὸς πρὸς ποῖον σκοπὸν μεταβαίνει εἰς Βελιγράδιον, ἠγαγκάσθη δ' οὔτος ν' ἀπαντήσῃ, ὅτι τὴν διὰ Βελιγράδιον θεωρεῖ ὡς τὴν συνιομωτέραν πρὸς Θεσσαλονίκην.

Παραπονοῦνται οἱ ἐν τῷ Ἀγίῳ ὄρει Ρουμουνοὶ καλόγηροι (:) ὅτι οἱ Ἕλληνες διαρπάζουν τὰ κτήματά των, Ἐὐτυχῶς οἱ Ἕλληνες δὲν ἔφθασαν ἀκόμη τοὺς Ρουμουνοὺς εἰς τὸν πολιτισμὸν, αἱ δὲ ὄραγαὶ της ἐκκλησιαστικῆς ξένης περιουσίας μόνον τοῦ Ρουμουνικοῦ πολιτισμοῦ εἶναι τὸ ἰδιάζον γνώρισμα.

Ἐπισηροχον ἐν Ρουμουνίᾳ πλοῦσια καὶ ἐκτεταμένα κτήματα τῶν Πατριαρχείων τὰ ὁποῖα ἐσφετερισθῆ ἡ Ρουμανικὴ κυβέρνησις.

Πολλὰ γράφονται καὶ αὐτὰς καὶ πολλὰ διαδίδονται περὶ στενωτέρας συσφίξεως τῶν συμμαχικῶν δεσμῶν τῶν Βαλκανικῶν, ἐν τούτοις ἀρκετὰ μεμετρημένον ἄρθρον της «Νέας Ἡμέρας» της 22ας κάθε ἄλλο λέγει.

Ἐπίσης καὶ μία δήλωσις τοῦ πρωθυπουργοῦ λέγει, ὅτι αἱ σχέσεις μας καὶ αἱ συνεννοήσεις μας πρὸς τοὺς συμμάχους εὐρίσκονται εἰς τὸ σημεῖον ἀρκετικῶς ἤσαν.

Ἐπιδικαικαὶ δηλαδὴ καὶ διαφοριῶν καὶ παρεξηγήσεων, ἴσως δὲ καὶ συγκρούσεων εἰς τὸ ζήτημα της διανομῆς τῶν καταληφθεισῶν χωρῶν.

Ὁ διοικητὴς τοῦ 3 Πεζικοῦ Συντάγματος, τοῦ καὶ Κυκλαδικοῦ λεγομένου, κ. Γιαννακίτσας ἐλληγώθη κατὰ τὰς τελευταίας μάχας ἐλαφρῶς κατὰ τὸν πόδα, ἐν τούτοις, καίτοι χωλαίνων, ἐξακολουθεῖ διευθύνων τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Συντάγματος του.

Ὁ Πατριαρχὸς λαὸς ἀληθύνει πρὸς τὸν Ἰταλικὸν λαὸν λιχρὰν διαμαρτυρίαν, ἐπὶ τῇ ἀνθελληνικῇ στάσει της κυβερνήσεως του.

Αὐχρῶς ἡ στάσις της Ἰταλικῆς κυβερνήσεως σιηρίζεται ἐπὶ ἰσχυροτάτης κοινοβουλευτικῆς πλειοψηφίας, ὡς θὰ ένθουμῶνται οἱ ἀναγνώσται μας ἐκ της μετὰ τὴν κατάληψιν της πρὸ της Ἀθλῶνος νήσου Σασόνας συνεδρία τοῦ Ἰταλικῶν κοινοβουλίου, ὅπερ οὐσσωμιον ἐξῆβριζε κατηλιχώτατα τὴν Ἑλλάδα, μὴ ἐπιτρέψαν εἰς τὸν ἀληθῆ φιλέλληνα βουλευτὴν κ. Γκάλλι νὰ περατώσῃ τὴν ἀγρόμεσίν του ὑπὲρ της Ἑλλάδος.

Κυβερνητικὴ ἐκ Ρόδου ἀνταπόκρισις πρὸς τὸν «Ἐσπερινὸν Ταχυδρόμον τοῦ Μιλάνου» βεβαίῳ οὐδὲν πλέον οὐδὲν ἔλαιτον, ἡ ὅτι οἱ κοινοὶ ἐφ' ὧν ὑποῦντο ὁ σταυρὸς καὶ τὰ ἐξελετέρυγα ἐθραύσθησαν μόνον τῶν εἰς τὰς χεῖρας τῶν κρατούντων αὐτὰ.—Ω! τοῦ θαύματος!

Οὐ οἱ Ρόδιοι ταραξίαὶ ἐθραύσαν μίαν ἢ δύο δέλους τῶν παραθύρων της Ἐκκλησίας καὶ ἐτροπηλάκισαν τὸν ἐπίσκοπον.

Οὐ οἱ κατελθόντες ἐκ τῶν χωρίων των χωρικοὶ ἐξηπατήθησαν ὑπὸ τῶν δημογερόντων, ὅτι θὰ προῖσταιται της ένωικῆς διαδηλώσεως ὁ στρατηγὸς Ἀμέλιο.

Οὐ οἱ κάτοικοι της Ρόδου μόνον περὶ της ἡσυχίας καὶ της εὐημερίας των φρονιζούσιν, ἀδιαφοροῦντες ἂν οἱ ἐξασφαλίσειντες αὐτὴν θὰ εἶναι Τούρκοι, Ἑβραῖοι, Ἕλληνες, Ἰταλοὶ ἢ οἰασθήποτε ἄλλης ἐθνικότητος.

Ἀρεῖται δηλαδὴ εἰς τοὺς ἀτυχεῖς Ρόδιους καὶ αὐτὴν τὴν ἔμφυτον εἰς πάντα ἄνθρωπον ἰδέαν τοῦ ἐθνισμοῦ, ὡς ἐὰν ἦσαν ἀθίγανοι.

Καὶ καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ κατὰ της Ἰταλίας καὶ τοῦ στρατηγῶ Ἀμέλιο πολεμικὴ δὲν θὰ ἔχει συνετείας.

Οἱ Καραβινέροι, οἱ Βερσαλιέροι καὶ ὁ ἀντάξιος αὐτῶν στρατηγὸς ἔδειξαν διαγωγὴν ἀγγέλων.

Καὶ μόνον οἱ ταραχοποιοὶ δημογερόντες ἦσαν οἱ αἴτιοι τῶν σκηρῶν της φρόνης, ἄς αἱ λόγχοι τῶν Βερσαλιέρων προεκάλεσαν.

Τὶ λαμπροὶ μυθιστοριογράφοι τέλος πάντων αὐτοὶ οἱ Ἰταλοὶ στρατηγοὶ! Μῆτε ἡ «Σαμπάχ» μῆτε ἡ «Κωϊλοῦ» ἢ ὁ «Πιέρ-Λοτὶ» δύνανται νὰ τοὺς συναγωνισθῶσι.

Κρίσεις τοῦ Γάλλου Συνταγματάρχου κ. Μπορντῶ περὶ τοῦ Πέτρον Κ. Σαλταμπάση

Ὁ Συνταγματάρχης κ. Μπορντῶ, μαθὼν ὅτι διατρίθει ἐν Ἀθήναις ὁ ἀδελφὸς τοῦ Πέτρον Σαλταμπάση, τοῦ ἐφέδρου ἀξιωματικοῦ, τοῦ ἠρωικῶς πεσόντος παρὰ τὸ Μπιζάνι διοικητοῦ τοῦ λόχου τῶν Κρητῶν,

ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν.

Ἀθῆναι 16)29 Ἰανουαρίου 1913.

κ. Ἀλέξ. Σαλταμπάσην

Ἀθήναι

Κύριε

Ἐπ' ἐσχάτων μόλις ἔμαθον τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ σας ἐν τῷ Ἡπειρωτικῷ στρατῷ, καὶ μολονότι τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο, ὅπερ κατέβλιψε τὴν οἰκογένειάν σας, εἶναι ἤδη σχεδὸν παλαιὸν, σπεύδω νὰ ἐκφράσω πρὸς ὑμᾶς τὰ ζωηρότατα καὶ εἰλικρινέστατα συλλυπητήριά μου.

Ἐπ' ὀλίγον ἐγνώρισα τὸν ἀδελφόν σας πρὸ της ἀναχωρήσεώς του διὰ τὸν στρατὸν, καὶ ἠδυνήθην ν' ἀναγνωρίσω ἐν αὐτῷ ἰδιότητας καὶ δεξιότητας αἵτινες ἀλαθῆτως ἔμελλον νὰ καταστῶσι πρόδηλοι ἐν τῇ ἀσκήσει της διοικήσεως ἐν τῷ πολέμῳ.

Ὅθεν οὐδόλως ἐξεπλάγην μαθάνων πόσον ἐξετιμήθη ὡς ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ λόχου του.

Ὁ ένδοξος ὑπὲρ της Ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ της Σημαίας θάνατός του εἶναι γεγονός ἐνδοξον δι' ὃ πᾶσα οἰκογένεια, μεθ' ὄλον τὸ πένθος της, ὀφείλει νὰ δεικνυται καὶ δικαίως ὑπερήφανος.

Ὁ ἀδελφός σας ἔδωκεν ὄραϊον παράδειγμα. Θὰ ἐλογιζόμενη εὐτυχῆς ἐὰν ἠδυνάμην νὰ τὸν συνῶδεα εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικίαν.

Ἐδραστηθῆτε κ. Σαλταμπάση νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν ὀλοκλήρου της ἐγκαρδίου μου συμπαθείας. Συνταγματάρχης Bordeaux

ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΠΟΤΙΩΝ ΠΙΝΚ
Γνώμαι τῶν Ἱατρῶν

Ὁ ἱατρὸς κ. Δημήτριος Μπαρμπέτας, διαμένων ἐν Σύρῳ, ἔγραψεν ἡμῖν πρὸ τινος:

«Εὐχαρίστως σᾶς πληροφορῶ ὅτι τὰ Καταπότια Πίνκ ἐπέφερον ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν μου εὐχάριστα ἀποτελέσματα. Διέταξα πολλὰς ταῦτα εἰς πάσχοντες ἐκ πτωχείας τοῦ αἵματος ἢ ἐξ ἀσθενήσεως τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Εἶμαι εὐτυχῆς νὰ σᾶς εἶπω ὅτι οἱ ἀσθενεῖς ἰάθησαν τελείως ἐκ της χρήσεως τῶν Καταποτίων Πίνκ».

Ἐπίσης ὁ ἐν Σύρῳ ἱατρὸς κ. Μιχαὴλ Ζαχαριάδης μᾶς ἔγραψεν:

«Μετ' εὐχαριστήσεως φέρω εἰς γνώσιν ὑμῶν ὅτι μετὰ τῶν ἀσθενῶν μου πλείστοι μετεχειρίσθησαν τὰ ὑμέτερα ἐξάριστα Καταπότια Πίνκ καὶ ὑπερδοσικὰ ὠφελήθησαν ἐκ τούτων. Τὰ καταπότια ταῦτα ἔδωσαν ἀξιοσημείωτα ἀποτελέσματα ἐπὶ τῶν περιπτώσεων της ἐξαντλήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ, της ἀναιμίας καὶ ἐτέρων ἀσθενειῶν ἔχουσῶν τὴν ἀρχὴν των εἰς τὴν πτωχείαν τοῦ αἵματος.»

Τὰ Καταπότια Πίνκ εἶνε ἐπιστημονικὸν φάρμακον μεγίστης ἀξίας. Ταῦτα δὲν διαψεύδουν τὴν ἐλπίδα καὶ ἡ μεγαλειτέρα μας ἐπιθυμία θὰ ἦτο νὰ ἴδωμεν τοὺς ἀσθενεῖς νὰ κάμωσι δοκιμὴν, βέβαιοι ὄντες ὅτι, ἀνακουφισμένοι ἐκ τοῦ πρώτου κυτίου, θὰ ἐξακολοιθῶσιν τὴν χρῆσιν καὶ θὰ ἰαθῶσι ταχέως.

Δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον ἐν τούτοις νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι τὰ Καταπότια Πίνκ δὲν εἶνε φάρμακον δι' ὄλας τὰς παθήσεις. Θεωρεῦομεν μόνον πλείστας ἀσθενείας αἵτινες, ἂν καὶ διαφέρουν φαινομενικῶς, ἔχουν ὅμως τὴν αὐτὴν προέλευσιν. Αἱ ἀσθενεῖαι αὗται εἶναι: ἡ ἀναιμία, ἡ γλωρρωσις, ἡ γενικὴ ἀδυναμία, οἱ πόνοι τοῦ στομάχου καὶ οἱ πόνοι οἱ προερχόμενοι ἐκ της κκῆς συνθέσεως τοῦ αἵματος ἢ της πτωχείας αὐτοῦ. Τὰ Καταπότια Πίνκ ἀναζωογονοῦν, καθαρίζουν καὶ πλουτίζουν τὸ αἷμα.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεία πρὸς δρ 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία. Διοικήσ παρακαταθήκη εἰς τὰ ένταῦθα φαρμακεία Η. Καρβῶνη, Ν. Πικπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου, Γ. Λυγεράκη, καὶ Ν. Βούλγαρη.

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλάς καὶ Σία, ἐν Πειραιεῖ.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν ἔξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μετ' ὄνομα Δαμαλάς καὶ Σία, ἔσωθεν δὲ τὴν ὀδηγίαν της χρήσεως ἑλληνιστί.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΟΣ ΣΥΖΥΓΩΝ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1912.

Κεφάλαιον	Διασάφσεις Κονδυλίων Έσόδων	Βεβαιωθέντα	Εισπραχθέντα	Κεφάλαιον	Διασάφσεις Κονδυλίων Έξόδων	Βεβαιωθέντα	Δαπανηθέντα
Α΄.	Πρόσοδοι Άκινήτων			Α΄.	Προσωπικόν		
	Έκ Μισθωμάτων τής επί τής οδού Άγοράς Άποθήκης	840	840		Είς άντιμισθίαν Γραμματέως Έπιτροπής	360	360
	Έκ Μισθωμάτων τής κάτωθεν τών Φυλακών Τζιβάρα Άποθήκης	426	426	Β΄.	Εΐσπραξις		
	Έκ Μισθωμάτων τής κατά τήν θέσιν Γαρριανά οικίας	1080	1080		Είς ποσοστά ταμίου Έπιτροπής εκ δραχμάς 3,024 πρὸς 4 ο)ο	120	96 120 96
	Έπίλοιπα Έσοδα			Γ΄.	Συντήρησις Άκινήτων		
Β΄.	Έκ τόκων τής εκ δραχ. 17,000 όμολογίας τής Έθνικῆς Τροπέζης πρὸς 4 ο)ο ἀπὸ 1 Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1912	678	678		Είς διαφόρους έπισκευὰς Άκινήτων	200	200
	Υπόλοιπον ταμείου τής χρήσεως 1911	3675	05 3675 05		» Φόρους Οίκοδομῶν	444	28 444 29
	Δρχ.	6699	05 6699 05	Δ΄.	Διάφορα Έξοδα		
					Είς έξοδα Δικαστικά	135	50 135 50
					» δημοσίευσιν Άπολογισμοῦ τής χρήσεως 1911	30	30
					Είς Έλένην Κριέλλα οσα έλαβε συμβιβαστικῶς	700	700
					Δρχ.	1990	75 1990 75
	Άνακεφαλαίωσις.						
	Εΐσπραχθησαν κατά τὸ έτος 1912 Δρχ.	3024.—					
	Έδαπανήθησαν » » » » »		1990.75				
	Υπόλοιπον τής χρήσεως 1912.		1033.25				
	Προσθήκη τοῦ υπολοίπου τοῦ ταμείου τής χρήσεως 1911.		3675.05				
	Δραχμάς		4708.30				

Σημείωσις. Τὸ ὡς ἀνωτέρω ὑπόλοιπον τῶν δρ. 4708 30)οο ἀποτελεῖται εκ τῶν ἐξῆς: 1ον) Έκ τής ὑπ' ἀριθ. 2005 τοῦ 1911 εκ δρχ. 1000 όμολογίας τής Τραπέζης Άθηνῶν. 2ον) Έκ τής ὑπ' ἀριθ. 2059 τοῦ 1912 όμοίας εκ δρχ. 2,200 καὶ 3ον) Έκ τής ὑπ' ἀριθ. 2306 τοῦ 1913 όμοίας εκ δρ. 1200 τὸ ὅλον εκ δρχ. 4,400 καὶ εκ Μετρητῶν τοῦ Ταμείου δρχ. 308, 30)οο.

Έν Έρμουπόλει 23 Ιανουαρίου 1913.

Α. Μεταξῆς Νομαρχῶν Κυκλάδων
Δ. Κ. Βοκοτόπουλος
Εὐάγ. Άρφάνης

Έν Έρμουπόλει τῆ 23 Ιανουαρίου 1913.

Ο ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΡΟΥ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς κατά τὴν περιφέρειαν τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου κ. κ. Δικηγόρους.

Καλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως προσέλθητε εἰς ἐπαναληπτικὴν Συνεδρίασιν ἐν τῇ ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Πρωτοδικείου αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου τῆν 27 Ιανουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 Π. Μ. ματαιωθείσης τής προηγουμένης ἐλλείψει ἀπαρτίας.

Άντικείμενον Συνεδριάσεως

- 1) Υποβολὴ Προϋπολογισμοῦ καὶ Άπολογισμοῦ.
- 2) Ανακοινώσεις.

Ο Πρόεδρος καὶ α. α. ὁ Ἄντιπρόεδρος
Ο Γραμματεὺς καὶ α. α. ὁ νεώτερος τῶν Συμβούλων

ΕΜ. ΒΑΡΔΑΚΑΣ **Θ. Δρακάκης**

ΓΑΕΤΑΝΟΣ Ι. ΤΣΕΡΤΙΝΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

Δέχεται καθ' ἐκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του ἐπὶ τής Πλατείας Δημοι. Θεάτρου. Τοὺς ἀπόρους δωρεὰν ἐν τῷ φαρμακείῳ κ. Ι. Μαγαλοῦ.

Ο κ. ΘΩΜΑΣ ΣΚΑΣΣΗΣ Ἴατρος, καὶ Βουλευτῆς Κυκλάδων, κατοικεῖ ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ οδῷ Σωκράτους 73 Α.

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Έφηρμοσμένη ἐν τῇ Βιομηχανίᾳ, τῇ Τέχνῃ καὶ τῷ Έμπορίῳ.

Περὶ Σαπωνοποιΐας ἤ τοι

Περὶ Βιομηχανικῆς κατασκευῆς τῶν Σαπῶνων

Υπὸ **ΓΑΒΡΙΗΛ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ**

Διδάκτορος τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Καθηγητοῦ ἐν τῇ ἐνταῦθα Δημοσίᾳ Ἐμπορικῇ Σχολῇ.

(Συνέχεια εκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 106 φύλλου).

Κατὰ τὴν Ὀπτησιν εἶπομεν ὅτι ὁ σάπων γίνεται πυκνότερος καὶ σκοτεινότερος, ὁ ἄφρος ἐξαφανίζεται καὶ ἡ ἐπιφάνεια αὐτοῦ καλύπτεται ὑπὸ λεπτῶν σάπωνος· ἐὰν εἶναι πολὺ σκοτεινός, τοῦτο προδίδει περίσσειαν ἀλυσσίβας, προσθέτομεν τότε ἔλαιον ἢ διάλυσιν κατάρτα ποτάσεως ἐξυδετερούσης ἀφ' ἐνός τὴν περιστασιν τής ἀλυσσίβας καὶ αὐξάνουσης τὴν ἀπόδοσιν τοῦ σάπωνος ἀφ' ἐτέρου, ἂν δὲ ἡ μάζα τοῦ σάπωνος εἶναι ἰσώδης τοῦτο προδίδει περίσσειαν ἔλαιου, ὅποτε προσθέτομεν ἀλυσσίβαν. Μετὰ τὸ πέρας τής Ὀπτήσεως, ἵνα καταστήσωμεν ὁμοειδεστέρην τὴν μάζαν τοῦ μαλακοῦ σάπωνος ὑποβάλλομεν αὐτὸν καὶ εἰς ἄλλην κατεργασίαν, εἰς ἣν δὲν ὑποβάλλομεν τοὺς σκληροὺς σάπωνας, τὴν τῆς Συμπήξεως καλούμενην.

Σύμπηξις τοῦ μαλακοῦ σάπωνος.

νος. Ὑποβάλλομεν τὴν μάζαν τοῦ σάπωνος, εὐρισκόμενην ἐν τῷ λέβητι, εἰς βρασμὸν μέχρι ἐξαφανίσεως τοῦ ἀφροῦ· τότε ὁ σάπων εἶναι πικτικώδης καὶ λαμβανόμενος διὰ κοχλιαρίου ῥέει κατὰ παχείας σταγόνας οὐχὶ δὲ, ὡς πρότερον, κατὰ συνεχῆς ῥεῦμα.

Ὁ σάπων εἶναι ἕτοιμος νὰ ἐγγυθῆ εἰς βυτίκ, ὅπότεν μέρος αὐτοῦ λαμβανόμενον ἐπὶ ὑγρῆς πλάκῃς φέρεται θλιερὸν κατὰ τὴν περιφέρειαν, μαλακὸν πρὸς τὸ ἐσωτερικόν, τοῦ κέντρου αὐτοῦ διχτελοῦντος διαφανοῦς, καὶ στερεώτερον κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν πρακτικώτερον δοκιμάζεται δὲ ἂν μέρος αὐτοῦ, λαμβανόμενον μεταξὺ τῶν δακτύλων, σχηματίσῃ κῶνον εἰς ἕκαστον τῶν δακτύλων ἀπομακρυνθέντων, οὐχὶ δὲ νήμακτα, ὅπότε πρέπει νὰ ἐξκολληθῆσῃ ὁ βρασμὸς πρὸς ἀποπεράτωσιν τής συμπήξεως. Μετὰ τοῦτο ἐγγύεται ἐντὸς βυτίων πρὸς ἀποθήκευσιν, ὡς μὴ ὦν στερεός, ὡς εἶπομεν, καὶ εὐκόλως ἀπορροφῶν ὑγρασίαν εκ τοῦ περιβάλλοντος χώρου. (ἀκολουθεῖ)

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΤΖΟΛΙΝΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΠΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Δοκιμάσατε
Τὸ νέον ἄρωμα DIAMELA
Εἰς τὸ Μυροπωλεῖον Δ. Ι. Γρυμάνη